

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/379/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113231500
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113231500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi 1/ L. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. L. XX a odporkyni 2/ W. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. L. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/ a 2/ VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 36, Bratislava, v konaní o zaplatenie 4.751,36 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/146/2014 - 91 zo dňa 11. 02. 2015 a o späťvzatie návrhu v časti o zaplatenie 714,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd pripúšťa čiastočné späťvzatie návrhu v rozsahu 714,70 €; rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorý v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa v rozsahu 714,70 € zamietol z r u š u j e a konanie v tomto rozsahu z a s t a v u j e .

Rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa v rozsahu 1.682,32 € s príslušenstvom zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 179,36 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi 1/ a odporkyni 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 354,34 € spoločne a nerozdielne spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2 354,34 € od 16. 04. 2013 až do zaplatenia, titulom plnenie zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0304472365 (ďalej v texte len „zmluva o úvere“).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej v texte len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Keďže odporcovia neplnili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, teda v dohodnutých mesačných splátkach a v lehote ich splatnosti, právny predchodca navrhovateľa dňa 21. 02. 2013 vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Nárok navrhovateľa nepovažoval za premĺčaný s tým, že odporcovia navrhovateľovi uhradili na splnenie svojho záväzku z úverovej zmluvy sumu 1 015,88 €.

Okresný súd pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z návrhu navrhovateľa, ktorý si predmetnú pohľadávku v sume 4.751,36 € uplatňoval z neuhradenej časti úveru vo výške 4.038,30 €, z nesplatených úrokov 662,23 € za obdobie od 01. 11. 2011 až 21. 02. 2013 a z nesplatených poplatkov 50,83 € za obdobie od 01. 11. 2011 so 21. 02. 2013. Zdôraznil, že napriek výzve súdu navrhovateľ nešpecifikoval, aká časť sumy 4.038,30 € je tvorená istinou úveru a aká časť úrokmi za obdobie od poskytnutia úveru do 31. 10. 2011 a aká časť je tvorená poplatkami za obdobie od poskytnutia úveru do 31. 10. 2011. Z vyjadrenia navrhovateľa vyplynulo, že zmluvné úroky do 31. 10. 2011 aj po 01. 11. 2011 sa vypočítavali z celej tejto sumy zahŕňajúcej nielen istinu, ale aj zmluvné úroky a poplatky. Okresný súd vyslovil právny záver, že zmluvné úroky nepatria navrhovateľovi z príslušenstva pohľadávky. Naviac, úroky sa nevypočítavali zo sumy splátky, ale z celej sumy nevrátených peňažných prostriedkov ku dňu splatnosti každej jednotlivjej splátky. Takýto spôsob výpočtu úrokov z omeškania je podľa okresného súdu v rozpore s ustanovením § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnené poplatky za správu úveru vo výške 50,83 €, ktoré boli vyčíslené od 01. 11. 2013 do 21. 02. 2013, t.j. mesačný poplatok 2,99 € krát 17 mesiacov, okresný súd navrhovateľovi priznal poplatky v požadovanej výške 50,83 € v zmysle čl. 16.1. bodom 16.1.1. Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov platných v tom čase. Poplatky zahrnuté do sumy 4 038,30 € však okresný súd navrhovateľovi nepriznal, nakoľko z predložených dôkazov nebolo možné zistiť v akej výške a za aké obdobie ich navrhovateľ vyčíslil a či má na ich zaplatenie nárok.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľovi nemožno priznať vyčíslené úroky vo výške 662,23 €, ani úroky a poplatky zahrnuté v sume „nesplateného úveru“ 4 038,30 €. Okresný súd preto započítal dosiaľ vykonané úhrady odporcov v sume 1 015,88 € len na istinu poskytnutého úveru (3 319,39 €) a zaviazal odporcov, aby zaplatili navrhovateľovi sumu 2.354,34 €, a v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov a poplatkov návrh zamietol. Súčasne priznal navrhovateľovi i úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 01. 2013, a to od uplynutia dodatočnej lehoty aj do zaplatenia priznanej dlžnej sumy, keďže omeškanie odporcov stále trvá.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, a to voči výroku II., ktorým okresný súd zamietol jeho návrh nad rámec priznanej sumy 2.354,34 € s príslušenstvom, ako aj voči výroku, ktorým žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že odporcom uloží povinnosť zaplatiť sumu 682,32 € s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 16. 04. 2013 až do zaplatenia a zároveň mu žalovaní uhradia trovy konania. Namietal, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodných skutočností. Uviedol, že záver okresného súdu, podľa ktorého jeho právny predchodca zmluvné úroky úveru účtoval nielen z istiny úveru, ale i z nezaplatených úrokov dohodnutých v zmluve, ktoré boli súčasťou jednotlivých splátok a poplatkov, je vecne správny. Okresný súd však nesprávne vykonal dokazovanie a neúplne zistil skutkový stav, keď žalovaným uhradenú časť úveru započítal na istinu poskytnutého úveru a nepriznal mu nárok na neuhradené zmluvné úroky a zmluvné poplatky od poskytnutia úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, hoci v konaní predložil dôkaz špecifikujúci žalovanú pohľadávku. Okresný súd mu nepriznal nárok na zaplatenie poplatkov za obdobie od poskytnutia úveru, teda od 24. 01. 2008 do dátumu interného zúčtovania dňa 31. 11. 2011 a zmluvných úrokov za obdobie od 24. 01. 2008 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 21. 02. 2013, a to napriek tomu, že zmluvné úroky a poplatky boli zmluvnými stranami riadne dojednané v úverovej zmluve. Má za to, že výška zaúčtovaných poplatkov za obdobie od poskytnutia úveru do 31. 11. 2011, teda výška poplatkov, ktorá je súčasťou uplatnenej istiny, je preukázaná z predloženého kompletného položkovitého výpisu z úverového účtu. Z týchto výpisov vyplýva výška poplatkov za správu úveru za obdobie od 24. 01. 2008 do 31. 11. 2011 v sume 102,47 €. Riadnym vykonaním dôkazov potrebných na zistenie rozhodných skutočností spravujúc sa úvahou súdu prvého stupňa, že všetky úhrady žalovaného je potrebné započítať na istinu úveru, mal súd prvého stupňa žalobcovi priznať zmluvné úroky úveru v dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 12,35 % ročne z istiny úveru v celkovej výške 1.579,75 €. Na záver uviedol, že svoj žalobný návrh berie v časti

o zaplataenie istiny vo výške 714,07 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1,64 € od 16. 04. 2013 do zaplataenia späť, a v tomto rozsahu navrhol, aby odvolací súd konanie v tejto časti zastavil.

Vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa konštatoval, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia merita veci. K rozsahu odvolania uviedol, že napriek tomu, že odvolaním bol navrhovateľom napadnutý len výrok, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh zamietol, nie je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania, nakoľko ide o prípad uvedený v § 212 ods. 2 písm. b) O. s. p., keďže ide stále o jeden a ten istý nárok navrhovateľa, preto odvolací súd musí prihliadať aj na časť výroku, ktorá nebola napadnutá. Namietal, že zmluva je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Navyac, žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Ak určitá pohľadávka nie je postúpiteľná, potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Predmet sporu určený žalobcom preto nemá žiadny hmotnoprávny vzťah k žalovanému.

K trovám konania vedľajší účastník uviedol, že jeho úkony boli účelne vynaložené, a preto žiada uhradiť trovy právneho zastúpenia. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR. Navrhol, aby odvolací súd žalobu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Podaním zo dňa 24. 02. 2016 vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ udelil súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľa v rozsahu 714,70 € s tým, aby odvolací súd v zmysle § 208 O. s. p. konanie čiastočne v tomto rozsahu zastavil.

Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že svoj návrh v rozsahu 714,70 € berie späť a požiadal o zastavenie konania v tejto časti.

Vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ s čiastočným späťvzatím návrhu v rozsahu 714,70 € s príslušenstvom súhlasil.

Návrh možno účinne zobrať späť za predpokladu, že rozhodnutie prvostupňového súdu nenadobudlo právoplatnosť. Navrhovateľ v danom prípade dispozičným úkonom spolu s odvolaním vzal návrh na začatie konania späť v rozsahu 714,70 € s príslušenstvom v čase, keď rozsudok okresného súdu ešte nenadobudol právoplatnosť.

Odvolací súd v dôsledku dispozičného úkonu navrhovateľa pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania v rozsahu 714,70 € s príslušenstvom v súlade s ust. § 208 O. s. p. v tomto rozsahu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a konanie čiastočne v rozsahu 714,70 € s príslušenstvom zastavil, keď nezistil žiadne zákonné prekážky, ktoré by tomuto procesnému postupu súdu bránili, ak i odporcovia 1/ a 2/ prostredníctvom vedľajšieho účastníka na ich strane s čiastočným späťvzatím návrhu v rozsahu 714,70 € s príslušenstvom vyjadrili súhlas.

Odvolací súd následne pristúpil k prejednávaniu odvolania podaného navrhovateľom, ktorý odvolanie podal proti výroku, ktorým bol jeho návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že odvolaním bol navrhovateľom napadnutý len výrok, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh zamietol, pričom odvolací súd je v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. viazaný rozsahom ako i dôvodmi odvolania, a teda nejde o prípad uvedený v § 212 ods. 2 písm. b) O. s. p. tak, ako na to poukazoval vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/ v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa. Na základe uvedeného odvolací súd dôvody uvádzané v písomnom vyjadrení vedľajšieho účastníka odporcov neposudzoval ako dôvody odvolacie. Výrok, ktorým bola odporcom 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 2.354,34 € s príslušenstvom, teda výrok v poradí prvý, nebol odvolaním navrhovateľa ani odvolaním odporcov, či vedľajšieho účastníka na strane odporcov napadnutý, preto v zmysle § 206 ods. 2 O. s. p. zostáva nedotknutý.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), následne prejednal odvolanie navrhovateľa viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa v rozsahu sumy 1.682,32 € s príslušenstvom zamietol, potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Dôvodom zamietnutia uplatneného nároku navrhovateľa bola skutočnosť, že navrhovateľ napriek výzve súdu nešpecifikoval, aká časť sumy 4.038,30 € je tvorená istinou úveru a aká časť úrokmi a aká časť poplatkami. Zmluvné úroky do 31. 10. 2011, aj po 01. 11. 2011 sa vypočítali z celej tejto sumy zahŕňajúcej nielen istinu, ale aj zmluvné úroky a poplatky, pričom zmluvné úroky nepatria navrhovateľovi s príslušenstva pohľadávky. Navyše, úroky sa nevypočítavali zo sumy splátky, ale z celej sumy nevrátených peňažných prostriedkov ku dňu splatnosti každej jednotlivéj splátky. Poplatky zahrnuté do sumy 4.038,30 € okresný súd navrhovateľovi nepriznal, nakoľko z predložených dôkazov nebolo možné zistiť v akej výške a za aké obdobie ich navrhovateľ vyčíslil a či má na ich zaplatenie nárok. Následne preto okresný súd započítal dosiaľ vykonané úhrady odporcov v sume 1015,88 € len na istinu poskytnutého úveru. Zaviazal odporcov, aby zaplatili navrhovateľovi sumu 2 354,34 € s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov a poplatkov návrh zamietol. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje a aplikujúc ust. § 219 ods. 2 O. s. p. na dôvody v napadnutom rozsahu v celom rozsahu odkazuje, najmä na odôvodnenie rozhodnutia na str. 4 a 5.

Námietka navrhovateľa uvedená v odvolaní, že okresný súd nesprávne vykonal dokazovanie a neúplne zistil skutkový stav, hoci mu v konaní predložil dôkazy špecifikujúce žalovanú pohľadávku neobstojí, keď navrhovateľ neuvádza o aké dôkazy, resp. o akú špecifikáciu žalovanej pohľadávky by malo ísť. Spolu s odvolaním navrhovateľ predložil výpis z úveru č. 0304472365 za obdobie od 29. 02. 2008 do 31. 10. 2011, z ktorých by mala vyplývať výška poplatkov za správu úveru za obdobie od 24. 01. 2008 do 31. 11. 2011, avšak predmetný výpis z úveru bol, ako je uvedené vyššie, predložený až spolu s odvolaním proti rozhodnutiu vo veci samej. Z obsahu spisu nevyplýva, že by predmetný výpis bol k dispozícii prvostupňovému súdu za účelom oboznámenia sa s ním. Tento listinný dôkaz bol teda predložený až v odvolacom konaní a navrhovateľom tvrdené údaje nevyplývajú ani z výpisu obrátov na úverovej zmluve vytvoreného Slovenskou sporiteľňou, ktorý bol okresnému súdu pripojený len vo fotokópii bez bližšej špecifikácie. Na uvedený listinný dôkaz - výpis z úveru doložený v odvolacom konaní odvolací súd neprihliadal, nakoľko podľa § 205a O. s. p. nejde o dôkaz, ktorý by sa týkal podmienok konania vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, resp., že by išlo o dôkaz, ktorý by účastník konania, teda navrhovateľ bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Nie je ním preukázané, že by v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a zároveň je z obsahu spisu preukázané, že navrhovateľ bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p..

Aj odvolací súd zdôrazňuje, že v sporovom konaní sa považuje súd prvého stupňa za súd, ktorý zisťuje skutkový stav. Tento súd vedie účastníkov k tomu, aby sa pred ním vykonali všetky navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie sporných, právne závažných a významných skutkových tvrdení. V konečnom dôsledku súd prvého stupňa upozorňuje účastníkov podľa § 120 ods. 4 O. s. p., čo má dôsledky pre uplatnenie zásad neúplného apelačného súdu.

Okresný súd preto dôvodne započítal dosiaľ vykonané úhrady odporcov v sume 1.015,88 € len na istinu poskytnutého úveru (3.319,39 €) a zaviazal odporcov, aby zaplatili navrhovateľovi sumu 2.354,34 € (istina 2.303,51 € + poplatky 50,83 €) a dôvodne v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov a poplatkov návrh zamietol.

Okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na základe dôkazov predložených navrhovateľom, keď nemôže niesť zodpovednosť za skutočnosť, že navrhovateľ v rozsahu, v akom bol jeho návrh zamietnutý neunesol dôkazné bremeno, teda nepreukázal tvrdené skutočnosti. Okresný súd sa správne v odôvodnení rozhodnutia zamerail len na argumenty, ktoré z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považoval za rozhodujúce, pretože všeobecný - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Okresný súd stručne a jasne objasnil skutkový, ako i právny základ rozhodnutia, ktorý postačoval pre záver o tom, že nárok navrhovateľa v prevyšujúcej časti, teda v rozsahu 1.682,32 € s príslušenstvom, nie je dôvodný.

Okresný súd správne posúdil i otázku náhrady trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p., ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje napriek tomu, že výrok o trovách konania odvolaním napadnutý nebol, avšak ide o súvisiaci výrok rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu súd nepriznal náhradu trov konania. Úspešní v odvolacom konaní boli odporcovia 1/ a 2/ a vedľajší účastník na ich strane. Odvolací súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, ktoré predstavujú odmenu za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 28. mája 2015 v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte len „vyhláška“) vo výške 170,97 € podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky + 1 x režijný paušál vo výške 8,39 € v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky. Trovy právneho zastúpenia tak spolu predstavujú sumu 179,36 €, ktoré trovy odvolacieho konania je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ na účet jeho právneho zástupcu, advokáta v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p., do troch dní.

Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ trovy právneho zastúpenia za úkon - doplňujúce vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 12. 06. 2015, ak predmetný úkon advokáta považoval za neúčelný, keďže ide o opakované dôvody vzťahujúce sa k odvolaniu navrhovateľa.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.